

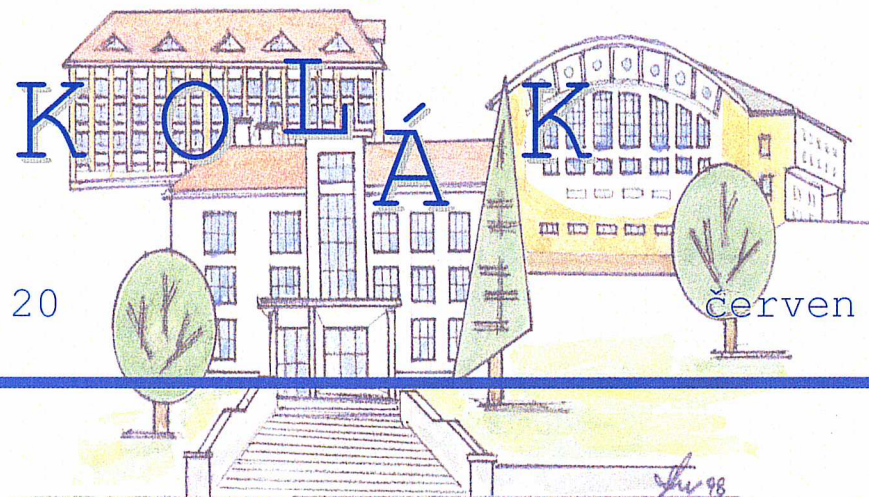
Základní škola T. G. Masaryka
v Bojkovicích

Š

K O L I Á K

Číslo 20

červen 2008

Slovo ředitele školy

Chlapci a děvčata,

školní parník se všemi našimi žáky a učiteli dorazil šťastně po deseti měsících plavby k prázdninovému molu a všichni členové posádky odchází na zasloužené prázdniny. Popravdě lze říci, že se vždy nejednalo o klidnou plavbu, ale častěji než obvykle nás překvapily nenadálé bouře i neklidné okolnosti či jiné jevy, narušující naši práci.

Ne všechno je ideální, a tak začneme od začátku a nalijme si čistého vína. Za dlouhá období své učitelské praxe v posledních letech zjišťuji, že je ve škole stále více žáků, kteří si neuvědomují, proč musí absolvovat povinnou školní docházku, jaké jsou jejich povinnosti a jak se mají nejen ve škole chovat. Vztahy mezi žáky se horší, již nejsou tak přátelské jako v minulosti, učitelská osobnost je podceňována a vztahy ze strany některých žáků vůči pedagogům jsou více než chladné a absolutně neosobní. Začíná převládat vulgární vyjadřování, některé skupiny žáků odmítají plnit úkoly a podřídit se školnímu řádu a autoritám pedagogického sboru. Někteří „odborníci“ tvrdí, že žáci mohou být přemírou učiva přetěžováni, ale podle mne jde o pravý opak. Individuální domácí příprava téměř neexistuje, domácí úkoly se píší ve škole nebo vůbec, celá řada žáků se neumí vyjadřovat, paměť je chabá a podle toho vypadají výsledky některých žáků a úroveň celé mladé generace. Naštěstí těchto žáků je podstatně méně, než těch, jejichž výsledky jsou velmi solidní, v mimoškolní činnosti jsou aktivní, dobře reprezentují školu svým vystupováním i svou účastí v mnoha sportovních i naukových soutěžích, na veřejných koncertech ZUŠ, v národopisném souboru Světlovánek či ve sportovních oddílech. Jsem rád, že máme takové žáky a jejich aktivity bude škola i nadále podporovat.

Také péče o školní budovy se stává rok od roku obtížnější. Po permanentním zdražování energií nezbývají peníze na údržbu, obnovu školního nábytku, malování apod., a tak výzvy k šetření majetku mají své opodstatnění. Ne všichni žáci na ně slyší.

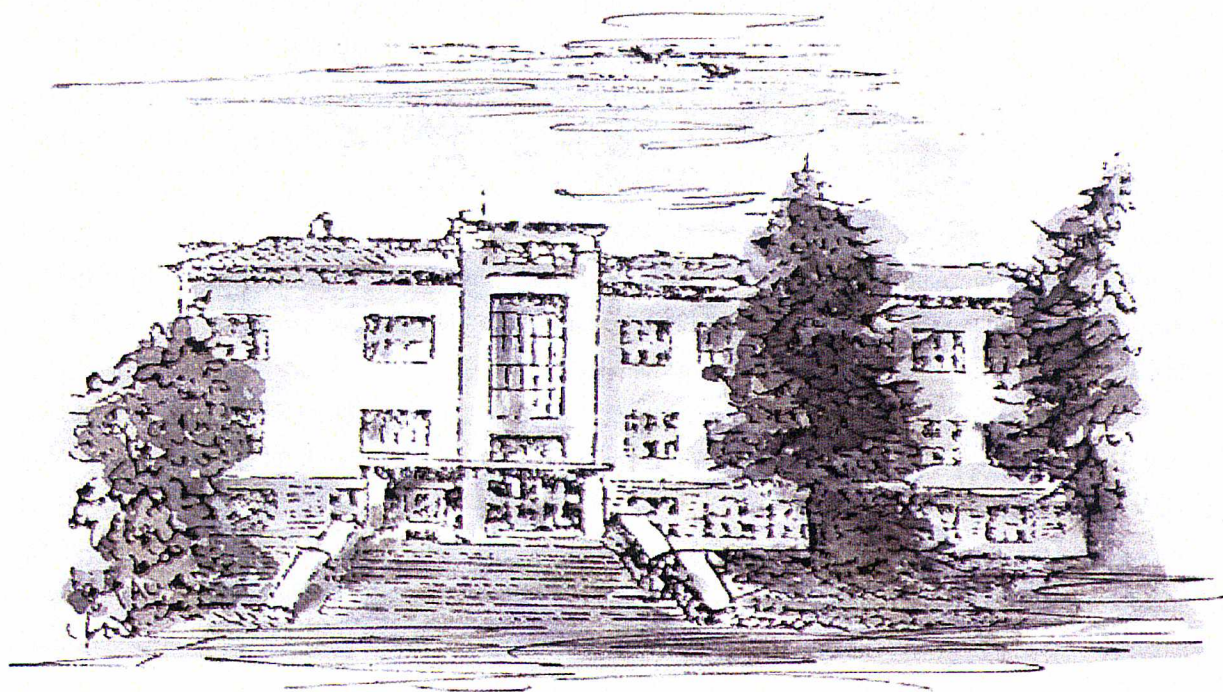
Z té optimističtější a radostnější stránky vás rád informuji o chystané výměně oken ve staré školní budově na Štefánikově ulici a v učebnovém pavilonu a také o tom, že byla podána žádost na výstavbu nového polyfunkčního hřiště. O prázdninách by měla být zahájena renovace podlahy ve sportovní hale a generální oprava sprch.

Na závěr mně dovolu, abych všem slušným žákům a celému pedagogickému sboru popřál pěkné a slunné prázdniny.

Přijetí nejlepších vycházejících žáků starostou města

- 9.A - Křižková Lucie - Bojkovice, Bezručova 681
Mlčůchová Lucie - Komňa 236
Turková Nikola - Bojkovice, Domky 492
- 9.B - Kročilová Šárka - Záhorovice 239
Kročová Marta - Záhorovice 198
Miličková Magda - Záhorovice 270
Prná Nikola - Záhorovice 228
Hamšík Marek - Záhorovice 305
- 9.C - Kročilová Ivana - Komňa 291
Hlaučová Iva - Bojkovice, Husova 515
Danišová Iveta - Bojkovice, Bezručova 765
- 9.D - Martin Mañas - Bojkovice, Tovární 647
Marek Pavlacký - Bojkovice, Bezručova 840
Gabriela Gálová - Bzová 42
Rosíková Adéla - Bojkovice, Bezručova 837

Naukové soutěže – okresní a krajská kola

Český jazyk – Martin Mañas, Ivana Kročilová

Anglický jazyk – soutěž Basiclingua – 3. místo Jana Vaverková

Olympiáda – 6. místo Veronika Jančaříková

8. místo Lucie Raková

Dějepis – 16. místo Jana Vaverková

Chemie – Blanka Kodrlová

Matematická olympiáda – 7. - 10. místo Veronika Jančaříková

4. místo Martin Mañas

5. místo Lukáš Kozubík

krajské kolo 12. Martin Mañas

15. – 22. místo Lukáš Kozubík

Zeměpis – 4. místo Veronika Jančaříková

10. místo Marek Ogrodník

Matematický klokan – 2. – 3. místo Martin Mañas

Sudoku – 1. místo Nikola Fojtíková

3. místo Jaromír Zavřel

3. místo Andrea Baierová

Pythagoriáda – 6. ročník 2. místo Marek Ogrodník

9. místo Hana Rybníkářová

16. místo Marek Bartošík

16. místo Eliška Regináčová

7. ročník 11. místo Jan Velecký

20. místo David Bachurek

29. místo Tereza Francová

Archimediáda 7. místo Veronika Jančaříková

17. místo Tomáš Brhlík

Biologická olympiáda – 1. místo Eliška Kundratová

6. místo Michaela Ondrušková

20. místo Vratislav Salvét

Dopravní soutěž – 3. místo ZŠ TGM Bojkovice

Pavel Bublík vyhodnocen jako nejlepší ze všech zúčastněných

Soutěž O krále českého pravopisu

6. ročník Marek Bartošík 6. A

7. ročník Eliška Kundratová 7. C

8. ročník Jana Vaverková 8. C

9. ročník Eliška Valášková 9. A

Sport

Žáci a žákyně naší školy se i v letošním školním roce zúčastnili řady sportovních soutěží. Doménou našich sportovců jsou už mnoho let atletické mítinky a volejbal.

První soutěží, které se žáci zúčastnili, bylo **Okresní kolo v přespolním běhu v Uh. Ostrohu**.

Družstvo mladších žáků se umístilo na 4. místě, mladší žákyně vybojovaly 1. místo a postoupily do krajského kola. Starší žáci se umístili na 3. místě a starší žákyně skončily na 2. místě.

Krajské finále přespolního běhu se konalo v Bystřici pod Hostýnem a mladší žákyně ve složení Hamšíková, Mičová, Charvátová, Gorčíková, Gálová a Holbíková vybojovaly 2. místo.

Další atletickou soutěží byla **Straňanská laťka**, kde opět naši žáci a žákyně zazářili.

Vybojovali první místa ve všech kategoriích:

Mladší žákyně – Tereza Rosíková 129cm

Starší žákyně – Nikola Turková 142cm

Mladší žáci – Jakub Šidlo 142cm

Starší žáci – Ivo Jurásek 172 cm

Následovala **Slavičinská laťka** a opět žáci naší školy nezklamali. Opět vyhráli ve všech kategoriích.

Mladší žáci – Tomáš Velík 151cm

Mladší žákyně – Šárka Charvátová 132cm

Starší žáci – Ivo Jurásek 170 cm

Starší žákyně – Eliška Valášková 134cm

Poslední soutěží ve skoku vysokém byla **Bojkovská laťka**, kde bojovali žáci naší školy.

Mladší žáci – Tomáš Velík 148cm

Starší žáci – Ivo Jurásek 172 cm

Mladší žákyně – Tereza Rosíková 129cm

Starší žákyně – Nikola Turková 145cm

Mezi další atletické soutěže patřilo **Okresní kolo atletického čtyřboje v Uh. Brodě**. Opět byli naši žáci úspěšní. Mladší žáci i mladší žákyně vybojovali 1. místo, starší žáci 2. místo a starší žákyně 1. místo.

Krajské kolo atletického čtyřboje se konalo ve Valašském Meziříčí.

Družstvo mladších žáků – T. Velík, M. Miča, J. Lekeš, J. Šidlo a M. Bartošík vybojovalo 1. místo.

Mladší žákyně – B. Krahulová, T. Rosíková, K. Mičová, R. Kremlicová a Š. Charvátová skončily na 2. místě.

Starší žáci – I. Jurásek, J. Kříž, R. Machala, L. Ševčík a J. Wagner se umístili na 4. místě a družstvo starších žáků – N. Turková, L. Koudelová, H. Gabrhelová, O. Krejzlíková a M. Mikulcová vybojovalo 2. místo.

Již tradičně získávají naši žáci úspěchy **ve volejbale**. Výběr Zlínského kraje: Myjava, Olomouc, Jablonec n/ Nisou.

Za naši školu bojovali: Ondřej Bureš, Michal Šopík, Martin Kadlec. Nejlepšími testy v rámci ČR, ročník 1993, se může chlubit žák naší školy Ondřej Bureš.

Dále proběhla srovnávací soutěž – Nový Jičín, Zlín. Mladší dívky získaly 4. místo, starší dívky 3. místo, starší hoši 4. místo a mladší hoši obsadili 1. místo.

V republikovém finále v Hradci Králové, kam postoupili mladší žáci, vybojovali 3. místo.

V Bojkovicích se konalo **Krajské kolo v mixech**, kde družstvo Bojkovic „A“ – 7.A získalo 1. místo a družstvo Bojkovic „B“ – 7.A a 6.A skončilo na 3. místě.

Krajské kolo ve volejbale se konalo také v **Bojkovicích** a žáci naší školy obsadili 1. a 2. místo, žákyně vybojovaly 1. místo.

Oba týmy se staly Přeborníky Zlínského kraje na rok 2008.

Všem sportovcům a jejich trenérům děkujeme za vzornou reprezentaci naší školy a přejeme hodně úspěchů v dalších letech.

Pohár rozhlasu

Pod tímto názvem se skrývá nejdůležitější lehkotletická soutěž žáků 2. stupně. Je to soutěž, která vytváří a udržuje atletické tradice na školách a podchycuje chlapce a děvčata k pravidelnému sportování. Naše škola se této soutěže každoročně účastní, a to ve všech kategoriích – žáci a žákyně mladší (6. a 7. třída), žáci a žákyně starší (8. a 9. třída). Pohár rozhlasu je soutěží družstev v těchto disciplínách:

mladší žáci – 60m, 100m, výška, dálka, míček, štafeta

starší žáci – 60m, 150m výška, dálka, koule, štafeta

dívky mladší – 60m, 600m, výška, dálka, míček, štafeta

dívky starší – 60m, 800m, výška, dálka, koule, štafeta

V každé disciplíně mohou startovat 3 žáci, dva lepší bodují. Úkolem učitelů TV je sestavit takové družstvo, aby výsledky závodníků byly co nejlepší a vyrovnané. Jen tak totiž můžeme aspirovat v soutěži na přední místa a vyhrát.

V letošním roce se to žákům povedlo na sto procent. Nejprve absolvovali okresní kolo a všechny kategorie vyhráli. Krajská soutěž se konala, jako ta okresní taktéž v Uherském Brodě za účasti nejlepších družstev celého Zlínského kraje. Atleti naší školy zvítězili v kategoriích mladších i starších žáků, starších žákyně a děvčata mladší obsadila 2. místo.

Výsledky mladší kategorie:

Tomáš Velík - 60m – 7,57

- výška – 160cm

Michal Miča - 1000m – 2:58,5

- dálka – 538cm

Jakub Šidlo - míček 61,90m

Šárka Charvátová - výška – 140cm

Barbora Krahulová – dálka – 439cm

Kristýna Šobáňová – míček – 49,70m

Ivana Pešátová – míček – 48,60m

Výsledky starší kategorie:

Jaroslav Kříž – 60m – 7,60

Lubomír Holík – 1500m – 4:44,0

Ivo Jurásek – výška – 175cm

Jan Švach – dálka – 579cm

Roman Machala – koule – 12,78m

Lucie Koudelová – 60m – 7,95

Nikola Turková – 60m – 8,16

Hana Gabrhelová – koule – 9,56m

Alexandra Michalcová -800m – 2:42,80

V rámci městských škol z celé České republiky obsadila naše družstva tato místa:

Mladší žáci 2. místo

Starší žákyně 3. místo

Starší žáci 4. místo

Mladší žákyně 8. místo

Nové knihy 2007 – 2008

Steklač Vojtěch: Sluneční bratrstvo

Haywood John: Živá minulost

Blytonová Enid: Záhada tajného přístavu

Gosciny a Sempé: Dopis Ježíškovi – Mikulášovy průšvihy

Cooperová Susan: Morana

Lindgrenová Astrid: Ronja, dcera loupežníka

Ježková, Fučíková: Příběhy českých knížat a králů

Březinová Ivona: Jmenuji se Ester

Jmenuji se Martina

Shan Darren: Lovci z přítmi

Colfer Eoin: Artemis Fowl

Rennisonová Louise: Zápisky Georgie Nicolsonové

Loevenbruck Henri: Syn lovce vlků

Miller Ondřej: Přízraky, zázraky a spol.

T. G. Masaryk a jeho vztah k Bojkovicím – projekt žáků 9. tříd

V měsíci dubnu 2008 předvedli žáci 9. ročníku na Městském úřadě v Bojkovicích svůj projekt o významné osobnosti našich dějin – T. G. Masarykovi. Touto prací si prohloubili vědomosti o životě, díle a hlavně vztahu tohoto politika k našemu městu a škole. Shromáždili spoustu materiálů o starých i současných Bojkovicích a navštívili místa spojená s T. G. Masarykem.

Členové Klubu Světlov se zájmem sledovali prezentaci projektu našich žáků a byli překvapeni množstvím zajímavých informací. Nad fotografiemi si mnozí zavzpomínali na dům pana Tillicha, staré nádraží, Palackého nábřeží i na Masarykův dub na Hradské nivě.

S tímto projektem se naše škola zúčastnila I. ročníku soutěže „TGM – život, dílo a odkaz pro současnost“, která byla vyhlášena Masarykovým demokratickým hnutím v Praze. Do soutěže se zapojilo 60 základních škol a gymnázií z celé České republiky. Odměnou za tuto práci bude účast soutěžících a vedoucích projektu na slavnostním vyhlášení výsledků v Praze v září 2008. Závěrečné vyhodnocení proběhne za účasti ministra školství.

Návštěva z Irska

Stejně jako v loňském školním roce i letos přijala na naši školu návštěva z Irska. Na pozvání CSOŠ v Bojkovicích k nám zavítaly dvě zkušené lektorky, které učí angličtinu po celém světě, sestra Claire a sestra Criona.

Po dobu 3 týdnů měli žáci vybraných tříd z 5. – 9. ročníku možnost vyslechnout jejich životní příběhy a mohli tak na vlastní uši slyšet rodilé mluvčí angličtiny.

Pro žáky to byla možnost ověřit si své znalosti anglického jazyka v praxi. Obě lektorky byly velmi milé a velmi žáky povzbuzovaly k mluvení i s chybami.

Doufáme, že spolupráce s CSOŠ bude pokračovat a tato tradice se zachová, neboť pro žáky to je nejen zpestření výuky, ale i motivace k dalšímu studiu cizích jazyků.

Autorské čtení

V úterý 18. 3. 2008 proběhla na Základní škole T. G. Masaryka v Bojkovicích přehlídka literárních prací žáků naší školy, kterou jsme nazvali „Autorské čtení“.

Zúčastnilo se jí 25 žáků druhého stupně, téměř každá třída měla svého zástupce. Vyslechli jsme si povídky, básničky i příběhy a zjistili jsme, že máme ve škole spoustu velmi šikovných dětí, proto budeme v této akci určitě pokračovat. V příštím školním roce bychom chtěli vyhlásit několik témat, na která by mladí tvůrci vytvářeli svá díla.

Při této akci nebylo vítězů ani poražených. Všichni zúčastnění navštívili 24. 4. 2008 Okresní knihovnu B. B. Buchlovana v Uherském Hradišti, kde pro ně byla připravena beseda. Předkládáme část prací:

Mistrovství světa ve fotbale

Psal se rok 3009 a konalo se právě Mistrovství světa ve fotbale. Na Žitkové probíhala kvalifikace na toto mistrovství. Postoupily tyto týmy: Bojkovice, Bzová, Brazílie a Rusko.

Mistrovství se konalo na našem nejmodernějším a nejznámějším stadionu v Krhově. Je to velký fotbalový areál, kde se sjíždějí nejlepší hráči z celého světa. Na stadion se vejde dvě stě tisíc fanoušků.

První utkání hrála mužstva Bojkovic a Bzové. Byl to velice vyrovnaný zápas, ale mužstvo Bzové podlehl Bojkovicím 3:0. Branky dali tyto hráči: Kalina dvě, Rosický jednu. Druhý zápas hráli Bojkovice proti Brazílii. Bohužel fotbalisté z Brazílie podlehli Bojkovicím 6:0. Za Bojkovice dali branky následující hráči: Kalina tři, Rosický dvě, Čech jednu.

Třetí zápas byl velice vyrovnaný, ale naši borci nakonec prohráli 1:0. Jedinou branku utkání vstřelil ruský hráč Gagarinovič. Tomáš po utkání Adamovi vyčítal: „Mohli jsme to vyhrát, kdybys netrefil tu tyčku!“

Mistry světa se stali ruští hráči. Druhé místo obsadilo mužstvo Bojkovic, třetí skončili fotbalisté ze Bzové.

Adam Kalina, 7. A

Parodie na pohádku

Žila, byla před dávnými časy jedna rozlehlá královská hacienda, která byla proslulá pěstováním vína. Když se narodila královskému páru malá dceruška, dali jí jméno Rozinka. Krátce po porodu, to její matka psychicky nezvládla, upila se k smrti, a proto ji vychovával jen její otec, který, jak už to tak bývá byl na ni krátký, a tak co si Rozinka umanula, to jí splnil. A tak se postupem času z naší malé, milé a krásné Rozinky stal pěkně rozmazlený fracek.

To si ale nedovedete představit, jak Rozinka začala využívat tatínkovy dobroty. Smyslela si, že každý pátek od svých 15. narozenin bude pořádat večírky a mejdany. Pokaždé se musely konat velké přípravy: nakupovalo se velké množství jídla, vyvážely se sudy ze sklepů s tím nejlepším vínem, pozvali se ti nejmodernější DJ a rapeři. Vždy se zde sešla veškerá omladina z okolí od skinhedů až po sprejery. Byla to pokaždé pořádná pařba.

Když tatínek viděl, jak odchází opilá mládež domů, okamžitě Rozinčiny zvyklosti zatrhl. Netušil ale, jaké to bude mít následky. Rozinka se zavřela ve svém pokoji a přestala z něho úplně vycházet. Mohl tam vstoupit jen ten, kdo ji přinesl lahvinku dobrého sektu, nebo cigarety. A tak to s ní šlo od 10 k 5.

Pan král celý zralý na léčení už nevěděl jak dál. Zvolal různé doktory a šarlatány, ale nikdo nevěděl, jak mu má poradit. Tehdy si ale vzpomněl na svou starou přítelkyni, vědmu Libušku, se kterou měl kdysi dávno

milostný poměr. Bydlela v temném a strašidelném lese. Král se nezalekl a rozhodl se svou starou přítelkyni navštívit a cestu podstoupit za jakýchkoli podmínek, jen když to Rozince pomůže. Sbalil se a vydal se na cestu. V lese to všechno praskalo, šumělo, vrčelo, ozývaly se divné hlasy a zvuky. Nasadil si tedy sluchátka a pokračoval. Cestou mu napomohlo několik reklamních billboardů, které mu ukazovaly správný směr k chaloupce. Po dlouhé a namáhavé cestě uviděl v dálce kouř. Zrychlil proto krok a najednou před ním stála krásná honosná vila. Zazvonil, a když nikdo neotvíral, pootevřel dveře a vyvalil se na něj hustý dým. Vstoupil tedy dovnitř a začal v hustém dýmu hledat Libušku, neboť si myslel, že tu hoří. Jaké bylo jeho překvapení, když uviděl, že zdrojem dýmu je hulící žena. Žena, kterou byl na první pohled okouzlen a hned se do ní zamiloval. V té chvíli ze sebe nemohl vysoukat ani slovo, ale přece se zmožil na jednu otázku: „Jsi to ty?“ Žena se rozesmála. „Ano, čekal jsi snad někoho jiného? Jestli máš na mysli mou vizáž – jsou to dlouhá léta botoxu, plastiky a kouzel léčivých rostlin. Snažím se být in.“

Král ji tedy poprosil o pomoc pro svou dceru. „Nejprve ti však musím svěřit dávné tajemství. Nechtěli jsme ti to s královnou říkat, ale Rozinka nebyla její dcera, ale moje a tvoje.“ Král tomu nemohl uvěřit, stále mlčel, a tak Libuška pokračovala dál: „Celé těhotenství jsme narafčili, takže bylo dobře, že jsem porodila zrovna, když jsi byl mimo haciendu.“

Dnes, až už je naše dcera velká a i přesto, že ji neznám ti radím: Prodej ji za pořádného muže. Jen tak ji přivedeš na jiné myšlenky. Ten pravý, krásný a silný muž na ni čeká v protialkoholické léčebně. Je to Honza, sudař, který se zde také léčí ze závislosti, určitě si budou rozumět.“

Královi se ze všech těch novinek zatočila hlava a skácel se k zemi. Ihned mu začala Libuška dávat umělé dýchání, když v tom jí vypadla z úst její umělá protéza. A tak měla co dělat, aby ho ještě vůbec oživila. Po chvíli se král nakonec probal a vědma mu nabídla, že ho odveze na svém vytuněném pinckovi zpět na haciendu. Dcera už netrpělivě vyhlížela svého otce. Netušila ale, co se dozví. Otec s vědmou ji společně sdělili tvrdou realitu. Rozinka byla nejprve pořádně zaskočená, ale nakonec se se svou pravou matkou seznámila a začali si dobře rozumět.

Král řekl Rozince, že se bude vdávat a že už jí s matkou vybrali ženicha. Když začala znovu protestovat, přehnul jí přes koleno a dostala pořádný výprask. Od té doby začala svého otce poslouchat na slovo.

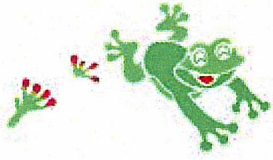
Otec trval na Rozinčině svatbě, a tak se jeli na Honzu podívat do léčebny. Princezně se Honza líbil, ale jak to tak v pohádkách bývá, musel jí splnit tři přání. Musel sehnat ty nejlepší doutníky na světě a dalším přáním bylo, aby vyrobil, jelikož byl ten sudař, nejkrásnější a co největší sud, jaký nikdo nemá a naplnil ho tím nejlepším a nejkvalitnějším vínem, jaké existuje.

Honza samozřejmě všechny úkoly splnil, a tak se hned začaly konat přípravy na svatbu. Svatba byla velkolepá. Pilo se tu, hodovalo tři dny a tři noci. Všichni si ji užili dosytosti a ještě dlouho na ni vzpomínali.

Po svatbě se král odstěhoval do lesa ke své Libušce a nechal kralovat novomanžele. Od té doby si všichni žili šťastně až do smrti.

O začarované žábě

Byl jednou jeden žabák Kvak a ten byl zamilovaný do lidské princezny Klárky. Jenže Kvak nebyl z královské rodiny. Tak šel za žabí čarodějnici, ať z něj vyčaruje člověka. Kvak chvíli váhal, jestli to opravdu chce. Najednou zahřmělo. Kvak se na sebe podíval do zrcadla, ale nic se nestalo. Vlastně stalo. Přibyla mu na hlavě korunka. A čarožába praví: „Člověkem se můžeš stát, až tě princezna políbí.“ A tak se Kvak vydal do království. Když vyšel z lesa, zjistil, že mluví lidskou řečí. O pár hodin později doskákal Kvak k zámku a začal zpívat žabí song. Princezna vyšla na zahradu. Jak uviděla Kvaka, lekla se a utekla. Kvak byl z toho tak smutný, že zahodil svou korunkou a v tu chvíli ztratil lidskou řeč. Vrátil se tedy zpátky do lesa a byl pořád strašně smutný. Ale když přihopsal domů, všiml si, že se vedle něj někdo přistěhoval. Byla to žabka Atka. Kvak se do ní zamiloval a ona do něj taky. Zanedlouho se v lese slavila veliká svatba a hned po svatbě se jim narodily tři děti a všichni si žili krásně až do smrti.

Adéla Šopíková, 7.C

O veselé želvě

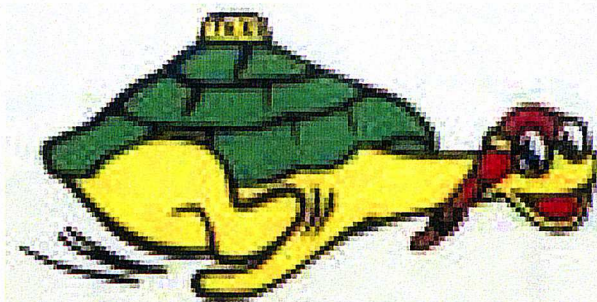

V jedné ZOO žila velmi známá želva, která hrála v jednom významném filmu. Jmenovala se želva Matylida. Ve své kleci v ZOO si žila blaženě. Měla tam své kámoše, které nakazila svou veselostí a hlavně smíchem. Taky se o ni starali velmi hodní a mírumilovní pečovatelé a pečovatelky. Matylida zase byla se svými přáteli, hráli si a dováděli. Jakmile se začalo šířit, rozloučili se.

A protože šla Matylida ke své kleci sama, trochu se bála, ale šla hrdě a s úsměvem. Najednou vyskočili ze křoví dva chlápci v černých kuklách. Matylida se lekla a omdlela. Probudila se až někde úplně jinde, v jiné kleci, kde jí nebylo příjemně.

Druhý den ráno v ZOO byla po Matyldě velká sháňka. Začali ji hledat po celém okolí. Zatímco se Matylida chtěla dostat zpět do ZOO. Přemýšlela a přemýšlela... až ji napadlo, že se začne hlasitě smát. Někdo by ji mohl uslyšet a tak zachránit. Ale nikdo ji neslyšel. Zato ti chlápci, co ji hlídali, z toho smíchu ohluchli. Matyldě to nedalo, tak se rozhodla, že se bude ještě pokoušet hlasitěji smát. Chlápci to stejně neuslyší, když už z toho smíchu ohluchli. Zatím v ZOO všichni po Matyldě pátrali. A jednou uslyšela nějaká tetička Matyldin smích. Řekla to další tetičce a ta zas další tetičce a tak pořád dokola, až se to doslechli i všichni v ZOO. Ta první tetička, co to slyšela, je zavedla k tomu místu, odkud Matyldin smích vycházel. A tak díky „babským klepům“ našli želvu Matyldu, která byla veselá. A nebyla jen veselá, byla i šťastná a s ní i celá ZOO.

Šašinková Tereza 7.C

O životě

Život. Tak jistá a přitom tak křehká a narušitelná „věc“. Nikdo dopředu neví, jaký život ho čeká, co všechno se mu přihodí, co mu osud dá nebo naopak vezme. Děti se rodí jako, nazvala bych to, „slepí optimisté“. Ještě nejsou zkaženi zlobou, krutostí a špinavostí tohoto světa. Všechno je pro ně krok do neznáma, na který se ovšem těší asi jako na další Vánoce nebo narozeniny. Každý z nás byl takový malý optimista s jiskřičkou v očích. Jenže život utíká a my všichni se rok od roku měníme. Ať už fyzicky nebo psychicky. Myslím, že na sobě můžeme číst příběhy. Jsou vryty v kůži v podobě vrásek, jizev nebo třeba tetování. Z různých věcí se dá vyčíst, jaký život lidé kolem nás prožívají. Když si všimnu hlubokých vrásek kolem úst na starším člověku, tak si řeknu: „Hm, tady se asi někdo často směje.“ Už to je podle mě určitý příběh života. Když už jsem se dostala k tomu, pro někoho pochmurnému staří, tak jsem si vzpomněla na svou tetu. Ta, navzdory vysokému věku, mi často připomínala svým chováním puberťáka. Asi proto jsem si s ní tak rozuměla. Tím jejím chováním se vlastně vrátila do mládí. Vrátila čas o mnoho let zpátky. Člověk ale ve skutečnosti čas vrátit bohužel fyzicky nemůže. Nemůže ani ze své minulosti nic vymazat. Všichni si uvědomí chyby, které udělali, většinou moc pozdě. Pozdě pochopí, co mají, co jim život dal. Pochopí to, až to ztrácí.

A tak je to s našimi životy.

Chceme ještě žít! Tak proč teď umíráme?

Zavři oči a vrať se...zpět.

Ivana Kročilová, 9.C

Ach ta dnešní mládež

Ach ta dnešní mládež! To je v poslední době velice oblíbená věta našich babiček a dědečků. Je důležité si uvědomit, že to asi neříkají jen tak z nudy. Tak proč tedy? Nejspíš proto, že dnešní mládež je úplně jiná – zhýčkanější. Dnešní doba mladé generaci nabízí spoustu možností, o kterých se našim babičkám mohlo v mládí jenom zdát, a přesto se někteří šance nechopí.

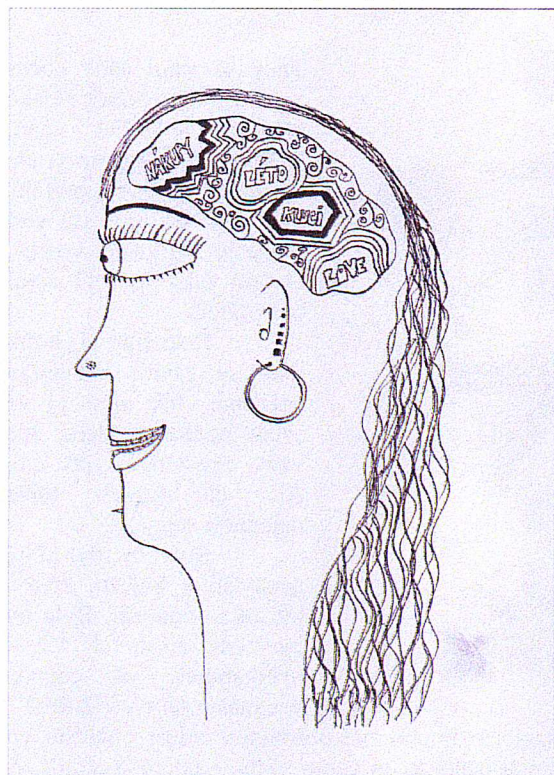
Z poslouchání našich babiček asi většina z nás ví, jak trávily svůj volný čas – nejčastěji venku. Největší trest pro ně byl, když nemohly jít ven.

Naše generace zbytečně rychle dospívá. Dnešní děti skoro vůbec nechodí ven, sedí doma u televize nebo u počítače. Dále si můžeme položit otázku, proč dnešní mládež kouří a pije alkohol? Odpověď není zas tak složitá. Chtějí někam zapadnout, nebo se někomu vyrovnat. I některé holky zbytečně rychle dospívají. V pěti letech si hrají s maminčinými líčidly a ve třinácti chodí zlíčené jako ženy z pochybných podniků. Docela by mě zajímalo, jak tyto „dámy“ budou vypadat ve čtyřiceti. Další otázku, kterou si můžeme položit je, proč se skoro všichni dnešní kluci chovají jako burani? Dělají ze sebe „husté borce“, ale chování tomu zas až tak nenapovídá. Někdy se mi zdá, že opravdoví gentlemani vymřeli, už dlouho jsem žádného kluka neviděla, že by staré paní vzal tašku, nebo ženě přidržel dveře.

O nás se sice říká, že jsme nevychovaná a vulgární generace, ale docela by mě zajímalo, jak na tom budou prccí, kteří jsou dnes ve školce. Budou lepší? Nebo horší?

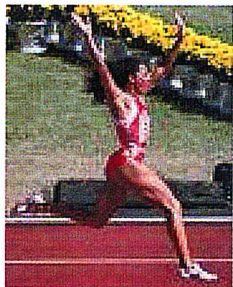
O tom se dá zatím jen spekulovat, ale věta „Ach ta dnešní mládež!“ z povrchu zemského asi jen tak nezmezí.

Lucka Raková 8.A

Chceš realizovat své sny? Probud' se!

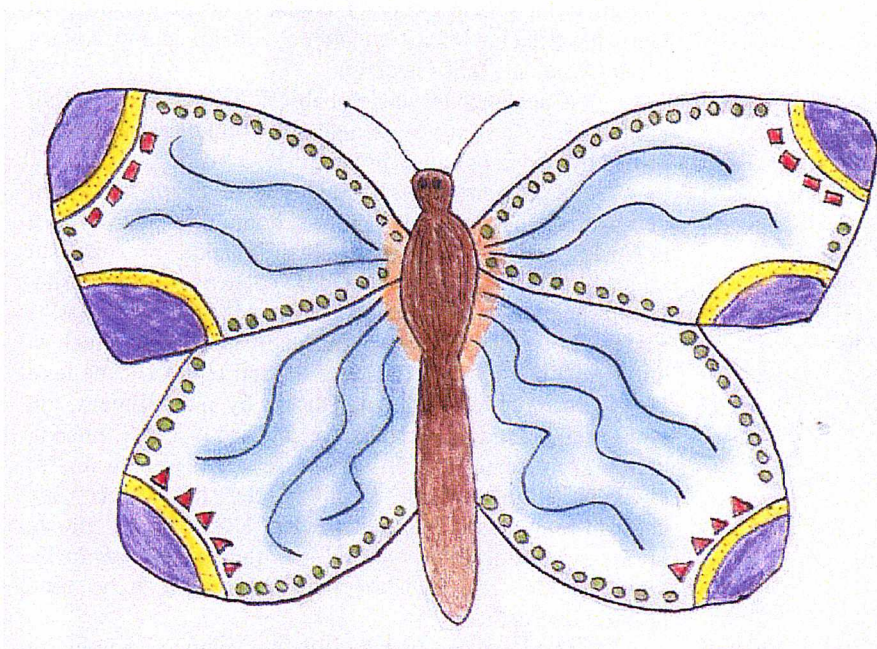
Zamysleme se nad tím, jak by se daly realizovat naše sny. Já budu přemýšlet nad tím svým. Mám přání. Mám od malička jeden sen, za kterým si jdu, ale stejně vůbec nevím, jestli se mi někdy splní, jestli všechno nedělám zbytečně. I přes tu spoustu překážek a těžkých chvil.

Chtěla bych dělat atletiku na světové úrovni. Chtít je hodně důležité, ale to nestačí. Před závodem se vždy uklidňuji myšlenkou, že konečně vbíhám do cíle, že všechny mé soupeřky jsou za mnou a já jsem šťastná a vím, že jsem dokázala prodat tu dřinu. Ale to už mě vyruší povel startéra a já, ač někdy nechtě se musím vrátit do reality a svůj závod odběhnout, ať už dopadne jakkoli. Anebo, když se dívám na televizi. Představuji si, že v daný okamžik já stojím na těch stupních pro vítěze, že já prožívám tu veškerou radost... Ale pořád vím, že je to jen snění. „Probud' se!“ říkám si. „Ještě toho musíš udělat hodně pro to, aby se ti splnil tvůj sen.“ Pokud budu jen snít, ale neudělám pro to nic, pokud si to jen vysním a realita nakonec nebude odpovídat mému snění, vím, že budu zklamaná. Proto je lepší při realizování svých snů být „vzhůru“. Říct si, co proto jsem schopna udělat, co pro to obětuji a pak si za tím tvrdě jít.

Mnoho lidí už bylo zklamaných z toho, že jim nevyšlo to, co si vždycky přáli. Sice to ne vždy bude podle našich představ, ale ten, kdo si za tím chce jít, musí být pořád vzhůru...

Lucie Koudelová, 8.A

Bez přátelství nestojí život za nic

Taky se sami sebe občas zeptáte „mám vůbec nějaké přátele?“ Určitě ano. Někdo jich má spousty, ale nejsou to až takoví přátelé, jiný jich má pár, ale věří jim a je rád za to, co má. Ovšem jaký by byl život bez přátel?

Řekněme si, kolik toho se svými kamarády zažijeme. Jak moc Ti ve všem pomohou. Jsou zde vždy, když nevíš jak dál. Ale co kdyby tohle najednou zmizelo?

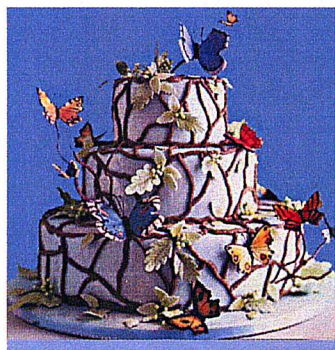
Svět by byl plný nenávisti a bolesti, kterou by nikdo neutěšil. Byla by jen zloba a smutek. Už si uvědomuješ, jak cennou věc máš u sebe v srdíčku?

Přítel je něco, co je vždy u Tebe, když jsi smutná, rozzlobená nebo máš ohromnou radost z něčeho, co se Ti podařilo. Važ si toho, co máš, protože se jednou může stát něco, kvůli čemu svého kamaráda ztratíš. A nakonec bych chtěla napsat jeden citát: „Přátelství utírá slzy, které láska při svém odchodu způsobí.“ Myslím, že to mluví za vše. Láska odejde, ale opravdový přítel tu zůstane a utěšuje Tě. Takže si začni vážit přitele, ten nezradí.

Petra Zavřelová, 8.A

Vydařená oslava s létajícím dortem

Bylo slunečné červencové odpoledne a zahrada za domem byla přeplněna příbuznými. Děda nesl krásný dort s růžičkami a babička se radostně smála. Strejda s připraveným foťákem už nás jen popravoval, aby nám na fotkách nechyběly hlavy. Bohužel svítilo slunce a to nám zkazilo celou oslavu. Začali jsme se šklebit, protože nám svítilo do očí.

Děda našťavaně začal křičet a odnesl dort. Taťka ho po chvíli přinesl se svou rukou v sádře, ale děda se zase našťval. Začal kolem sebe kopat až konečně trefil dort. Ten se rozletěl přes plot do kvítek, takže místo červených byly čokoládové. Ozdobené růžičky se válely v písku na příjezdové cestě. Bota, kterou děda zároveň s dortem vykopl, letěla až za plot k sousedovi. Pavlát hned dotáhl žebřík, vylezl na něj, začal na nás mávat reklamním letákem a křičel, že nás dá k soudu za atentát. Rychle jsme ukončili oslavu a uklidili zahradu.

Babička si šla lehnout a od té doby narozeniny neslaví.

Tereza Francová, 7.C

Bouře

Darina Lukášová

Náhle jednoho dne blesk,
bouře je tu hned třesky plesk.
Děšť rychlý jako lev,
bouře je jako zjev.
Bouře to deprimující čas,
zaniká mi z ní hlas.
Všichni rychle utkají,
zmatek v městě i na pláních.
Emoce střídají se rychle,
smutek, žal, ale však i radost.
STOP! Konec! Už toho mám dost.
V hlavě mi třeští. Dost! Dost!
Najednou už nic nevnímám,
jakoby všechno proklínám.
Už nevím kudy kam.
Co se stalo, byl tu blesk?
Už žádné třesky plesk.

První jarní den

Darina Lukášová

Krásný slunečný jarní to den,
srdce mi z něj plave jen.
Jdu právě ze školy,
když všímám si té oblohy,
na které svítí slunce,
V tom žbluňkne to i v tůňce.
Tůň je čistá jako jarní květ,
zdá se čistá na pohled.
Ptáci zkouší své hlasivky,
kdy čekají je námluvky.
Květy zkoušejí již zase kvést,
v tom náhle zahřmí blesk.
Bouře se strhla jako hrom,
přírodní úkosy hlasité jak zvon.
Tak skončil krásný jarní to den,
ze kterého mi srdce plálo jen.

Jsi

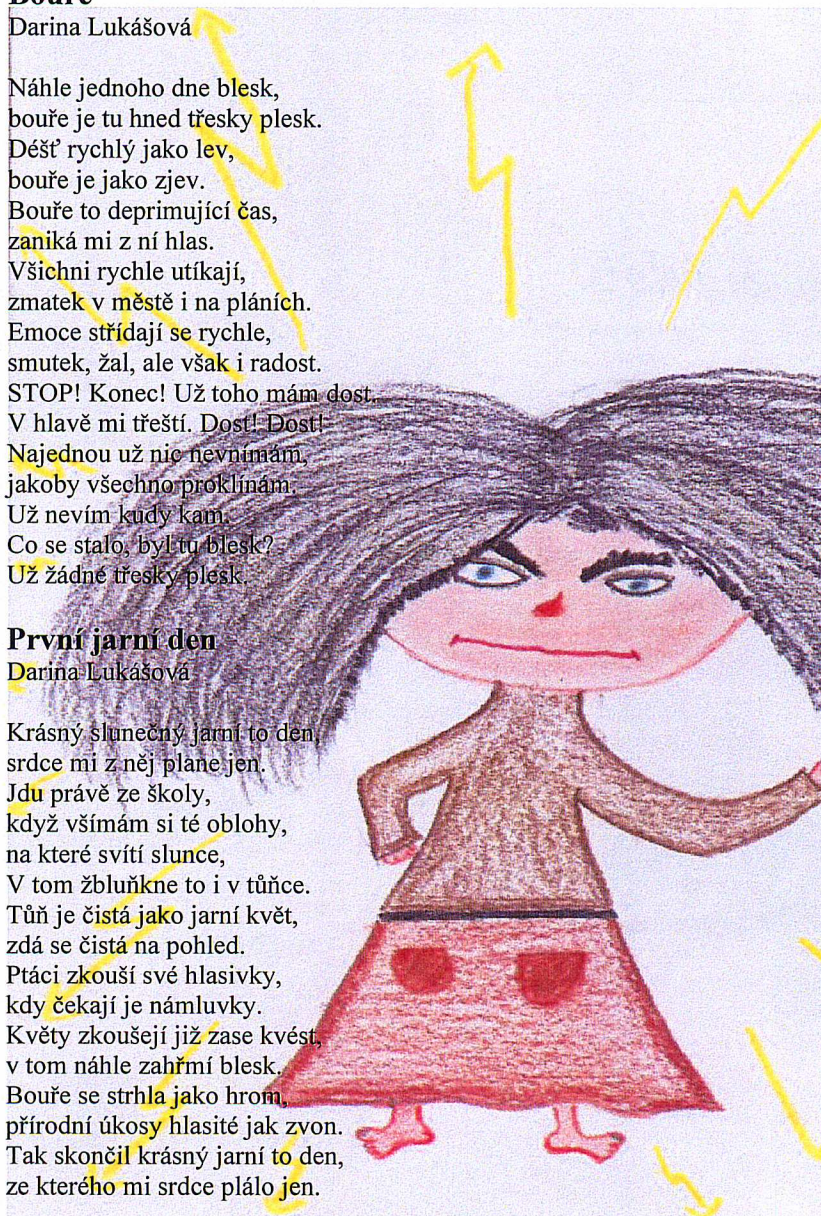
Oblíbená báseň Mariána Mušuky
(autor neznámý)

Jsi ta, co naději mi dává,
jsi květina, co nikdy neuvadá,
jsi slunce, co tak hřeje,
jsi smíšek, co se neustále směje,
jsi víno, kterým se opíjím,
jsi vějíř, kterým se ovíjím,
jsi světlo i noční svit,
jsi motýl, co do srdce mi vlít.

Už to končí

Veronika Janků

Už to končí
a my se těšíme,
testy se píší
a my se učíme.
Až už plavky budeme oblékat,
s radostí do vody budeme skákat.
Každý si prázdniny užije jinak,
u moře, u tety, u dědy rád.
Jak prázdniny uběhnou,
budeme tu zpět,
s batohy na zádech
tak, jako teď.
Zase tu zažijem,
srandovní příhody,
budeme je probírat
s kamarády u vody.

Z třídních kronik a časopisů

Údělání

V matice jsme měli 10 příkladů za DV.
Ve středu 28. 11. v matice jsme tak trochu kecali, a proto nám p. ni. třídní zadala 10 příkladů na dělení dvojciferným číslem. Xčo to nevypočítal dostal třet. Vč. čtvrtek jsme našim taky dostali deset příkladů na dělení dvojciferným číslem. Naštěstí jsme dostali jenom deset příkladů na odtáčení s celými čísly.

Rekordman v angličtině

V pátek 30. 11. jsme byli v anglině na počítání a psali jsme test. Ječný Dan měl 106 chyb z deseti vět, a proto se stal rekordmanem v chybách.

V matice jsme psali test

V úterý 27. 11. jsme psali v matematice takový malý testík. V pátek 30. 11. jsme dostali vypracované testíky a náš třídní průměr byl 1,93. Věřtejší...

Děť dostal pět příkladů navíc

V pondělí 3. 12. v matematice Petr pořádl mluvil. Za to jeho mluvení dostal pět příkladů na dělení dvojciferným číslem. Za chvilku mluvil i Váňa a dostal taky ty příklady. Chudáci...

Přítel k nám pan ředitel

V úterý 4. 12. ve druhé hodině opět v matematice k nám přišel p. ředitel. Celá hodina probíhala normálně a na konci měl p. ředitel přílohu. Mimochodem náš časík děkuje za pochvalu.

Měli jsme dopravené výtahové místo testů

Ve středu 5. 12. jsme měli 5. a 6. hodinu dopravení výtahem. Bylo to super, protože jsme neposlali testík z matematiky ani z dějepisu. Prima...

Váňy

Jednoduché počty

Učitel K. Záhorec

"Když máš sedm jableček, a já ti je dva poprosím, kolik by ti jablek zůstalo?"

"Sečun!"

Blondýnka a křítlovka

Štěpka blondýna do obchodu s tepecem.

Žádá po prodávavě křítlovky. Prodávav

přinesl několik kusů křítlovky ale

blondýně se žádná nelíbí. Prodávav

přinesl celý zbytek ze skladu, ale

blondýně se stále žádná nelíbí. Prodávav

teďa povídá: "Štěpko, toto je poslední

obchod v městě, kde prodávají křítlovky.

"Tak mi teď laskavě povíte, co vlastně chcete?" A blondýna

já bych chtěla... takovou tu... tu s tím křídlem dočadu!"

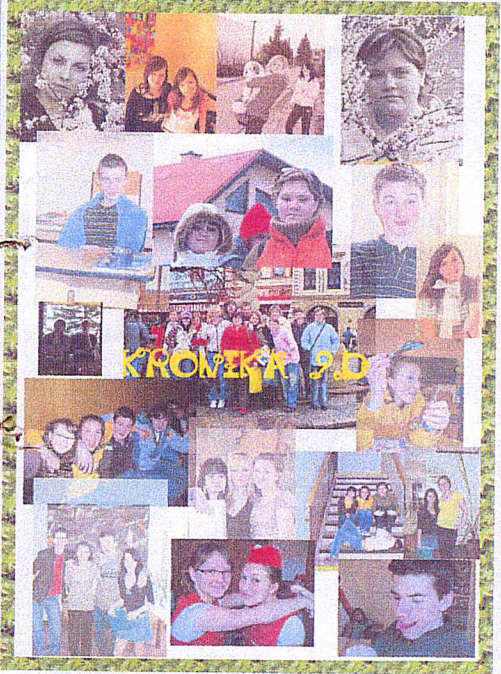
Záhorská knížka

Učitelka napadlo Záhora do záhorské knížky:

"Smrdí, smrdí!!!"

Otec odpoví:

"Už, nebuchat!!!"

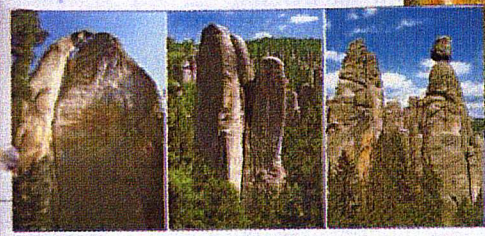

Výlet do Babiččina údolí

V osmém ročníku jsme byli na výletě ve vjezdových číčkách. Jeli jsme se silou 12 číčkami 2007. Nejjednodušší se prohlédli památná smetla Kolarka v Kolarkách, který se zde narodil. V Babiččině údolí jsme odhalovali největší pohyblivý dřevěný schlem u nás. Dále jsme navštívili samku Opocno, prošli se Babiččino údolí a následovala cesta do kampusu číčků Kolarky. A kde jsme strávili noc v chalupě. Na druhý den byla v plánu návštěva Adršpovských skal, 200 v Hradci Královci. Jindy výlet se nám moc líbil.

Opocno

Organizace: Škola
Sponzor: Město Opocno
Vedoucí: Mgr. Marie Štáma

Novinky 6.C

Novinky už po druhé!
Máme vás a našeho druhého čísla! V tomto čísle se dočtete o naší školní matematice a také o angličtině. V úterý 4. prosince přišel p. ředitel a s sebou nám přinesl pár přílohu. Máme tu jablek a číky pár výtahů a nové oznamovacíky...

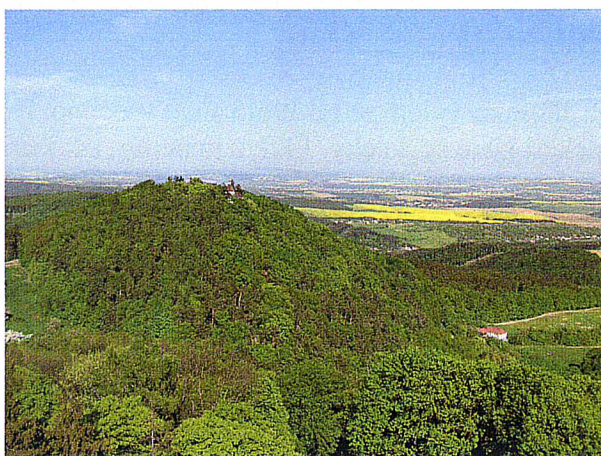
V tomto čísle najdete:
Naše školní matematika
Učitelka
Váňy
A také nové oznamovacíky
Štěpka

ŠKOLNÍ VÝLETY 2008

třída	místo
1. A	Milotice, ZOO Hodonín
1. B	Milotice, ZOO Hodonín
2. A	Koryčany
2. B	Koryčany
3. A	Lednice
3. B	Lednice
4. A	Lopeník
4. B	Lopeník
5. A	Lopeník
5. B	Lopeník
6. A	soustředění Lopeník
6. B	Strážnice
6. C	Olomouc
7. A	Olomouc
7. B	Strážnice
7. C	Mikulčín vrch
7. D	Strážnice
8. A	Soustředění Lopeník
8. B	východní Čechy
8. C	východní Čechy
9. A	Starý Hrozenkov
9. B	Kroměříž, Luhačovice
9. C	Strážnice
9. D	Kordárna

Vzpomínky na výlety

Na školním výletě se mi líbilo snad všechno. Nejlepší byl večer. To jsme měli táborák a opékali jsme špekáčky. I když je nejím, tak jsem se alespoň ohřála u ohně...

...první noc našeho výletu se nám nechtělo spát. Mohlo být tak 1.30 ráno, já a Marcela jsme se podívaly z okna a v tu chvíli se na nás z vedlejší chatky podívala naše třídní učitelka. Ihned jsme zatahly záclonu a doufaly, že nás neviděla...

...První den po příjezdu jsme se ubytovali a pak jsme se vydali na Monte Lope, kde byly naše dvě spolužačky Šárka a Olga, které bohužel nejely, protože se účastnily volejbalového soustředění...

Výlet – 6. B

Ve čtvrtek 29. 5. se vypravila třída 6. B vlakem na výlet, cílová stanice – Strážnice. Cestou z nádraží do skanzenu jsme se krátce zastavili na zajímavém židovském hřbitově. V Muzeu vesnice jihovýchodní Moravy jsme žasli nad šikovností a skromností našich předků, ale vůbec jsme jim nezáviděli. (Jak mohli žít bez televize a počítače!) Nakoupili jsme pár suvenýrů i turistické známky a odjeli do Veselí nad Moravou.

Projížďka po Baťově kanále byla „fajn“, ale pod každým mostem se cestující na horní palubě museli skrčit, aby nepřišli o hlavu. K výletu patří i bloudění, tuto tradici jsme dodrželi cestou z přístavu k hvězdárně. Na hvězdárně jsme šokovali paní přednášející svými bezchybnými znalostmi o planetách a Slunci, takže pořád opakovala: „Super!“ Za odměnu nám promítla pohádku. Poté jsme si ještě něco málo nakoupili a už zbývala jen cesta domů. Užili jsme si skvělý výlet.

Výlet 6. C

Bylo úterý 3. 6. a my, třída 6. C, jsme odjížděli vlakem na výlet do Lanového centra do Olomouce. Moc jsme se těšili, ale někteří se i báli. Když jsme uviděli vysoké sloupy s lany a žebříky, málem nám vypadly oči z důlků. Zvědavost byla silnější než strach. Dostali jsme vesty s popruhy a zdolávali jednu překážku za druhou. Nejlepší bylo, když jsme se nechali spustit dolů, to jsme létali jako ptáci, vráželi do sebe a smáli se. Výlet byl suprový, hodně jsme si ho užili.

Výlet 7. A

Stejně jako žáci 6. C jsme si i my vyzkoušeli svou šikovnost v Lanovém centru v Olomouci. My jsme tam ovšem byli už 22. května. Výcvik probíhal stejně. Po jeho ukončení jsme měli možnost prohlédnout si starobylé městečko Olomouc se známým orlojem a také nakoupit suvenýry. Výlet se nám opravdu líbil.

Školní výlet 9.B

Dne 5. 6. jsme v rámci školního výletu navštívili 48. ročník Mezinárodního filmového festivalu ve Zlíně. Měli jsme tak možnost na chvíli vstoupit do víru této každoroční tradice.

Naše první zastavení směřovalo do nákupního centra Zlaté jablko, ve kterém jsme mohli v rámci tohoto festivalu zhlédnout v každém z několika kin různé filmy, které byly zdarma. Tyto filmové snímky hodnotila odborná porota a za ty nejlepší udílela ceny.

Podívali jsme se také na náměstí, kde byl připraven program s tématem „Harry Potter,“ kde byla možnost vyrobit si kouzelnickou hůlku nebo se naučit lehká kouzla a jiné.

Zajímavá byla i návštěva Univerzity Tomáše Bati, nabízející výstavu výtvarně zpracovaných filmových klapků, které byly prestižním vrcholem kulturního doprovodného programu zlínského festivalu. Dnes jsou klapky pravidelně ztvárněny autory ze Slovenska, Francie, Itálie, Rakouska i Spojených států.

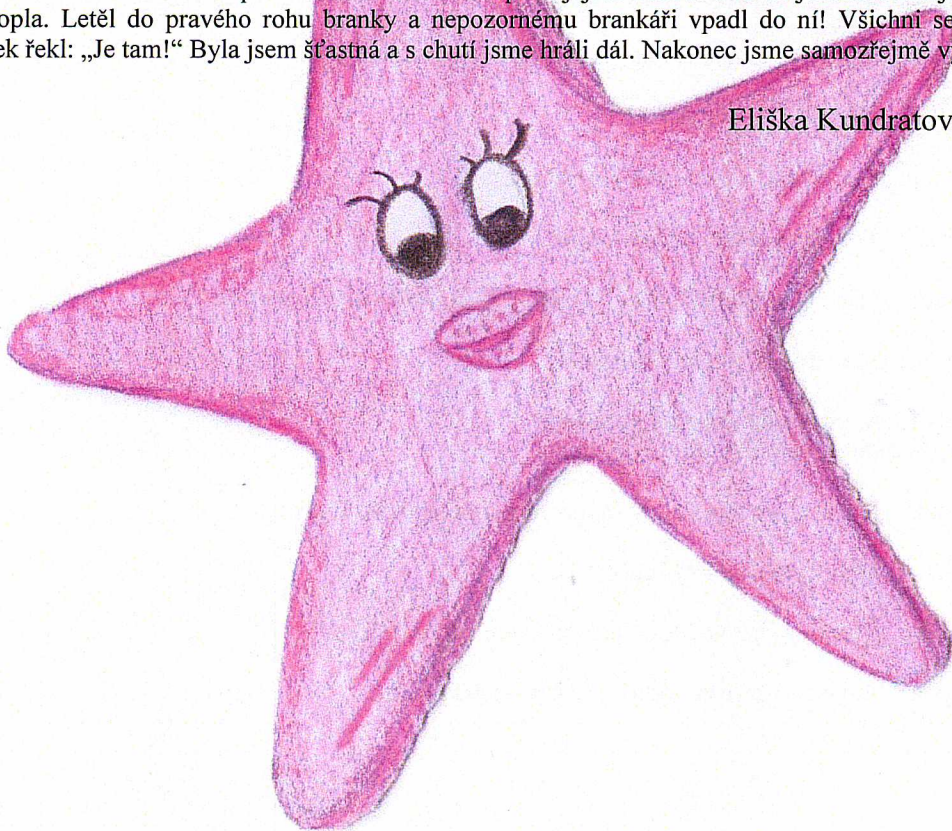
Líbil se nám též Chodník slávy s našimi dětskými filmovými hvězdami, jenž se nachází u Velkého kina. Tento rok na něj přibyli např. Dana Morávková, Jan Čenský nebo Lucie Vondráčková, kteří se proslavili svými dětskými filmovými rolemi. Celý výlet byl velmi krásným zážitkem a budeme na něj ještě dlouho vzpomínat.

Můj nejlepší výletový úspěch

Bylo po táboráku a většina z nás se přesunula na volejbalové hřiště. Vytvořili jsme malé hloučky a začali jsme si vykládat. Vedle nás ležely dva míče – volejbalový a kopačák. Nikdo se k nim však neměl. Přišel Roman ze střední školy, který zde byl také na školním výletě. Šel nás povzbudit k činnosti. Kurt byl spoře osvětlený dohořívajícím ohněm a světly z restaurace. Šli jsme hrát volejbal. Tak jako většinu dnešního dne. Volejbal neumím, a tak mě to nebavilo. Jako spása mi přišel nápad zahrát si něco jiného. Jaké to však bylo pro mě překvapení, když podali míč fotbalový. Hráli jsme ve dvou družstvech: 1. – Kamil, Petr, Bumbáš a Mažina, 2. – Dáša, já, Nika, Roman a Terka s Adélou.

Ze začátku se projevila nadání kluků, ale my jsme zásluhou Radka také bodovali. Míče byly v primitivní bráně z dlaždic každou chvíli. My jsme měli brankářky hned dvě, takže propašovat mezi nimi míč nebylo nic jednoduchého. Radek nás povzbuzoval, a proto jsme se to rozhodli klukům nandat. Dařilo se nám a po chvíli jsme vyhrávali 5:2. Já jsem ještě nikdy gól nedala, proto mně to nijak nevadilo a ani ve snu by mě nenapadlo, že právě dnes se to změní. Radek zase vedl míč do brány, ale kluci se vzdát nechtěli. Nakupili se do obrany a po zákroku Kamila Radek upadl a míč se ztratil z dopadu jejich nohou. Odletěl jen kousek a já jsem do něj ledabyly kopl. Letěl do pravého rohu branky a nepozornému brankáři vpadl do ní! Všichni se po něm podívali a Radek řekl: „Je tam!“ Byla jsem šťastná a s chutí jsme hráli dál. Nakonec jsme samozřejmě vyhráli.

Eliška Kundratová, 7.C

Perličky ze školních lavic

Paní učitelka : „Děcka, šatna nejde zamčít.“

Iva : „Moc s tím nemlaťte.“

Paní učitelka : „Tereza nám donesla kvítko, kopřivu, co s tím, mám to ostříhat?“

Šárka : „Né, oholit!“

Paní učitelka : „Co dáme do té skříně, děcka?“

Třída : „Tělocviky“

Paní učitelka : „To by smrdělo.“

Šárka : „Ivo, jaká je zdobnělina od Iva?“

Iva : „Lvíček?“

Šárka : „Já jsem myslela, že levek.“

Paní učitelka : „Co je v Kroměříži?“

Roman : „Tvarůžky a blázinec.“

Denisa : „Paní učitelko, já na tu tabulu nevidím.“

Paní učitelka : „Tak si poříd' dalekohled.“

Paní učitelka : „Mirko, schovej ty občerstvovací stanice.“

Paní učitelka : „Já snad umřu.“

Roman : „Konečně.“

Paní učitelka : „Se tu slézáte jak švábi na pivo.“

Paní učitelka : „Davide, nacvičuješ tam pštrosa, nebo co?“

Paní učitelka : „Namaluje se, dá si korálek a chová se jak tele.“

Iva : „Šárko, co sa tady roztahuješ jak na náměstí?“

Paní učitelka : „Mirko, vy nemáte doma na lepidlo? Napiš si Ježíškovi.“

Paní učitelka : „Nekecej a nežváchej.“

Paní učitelka : „No prosím, si tady zívá jak jezevec.“

Paní učitelka : „To mléko odlož, nejsme kojenci.“

Paní učitelka : „Co to byla studená válka? To jako, že po sobě házeli nanukáče?“

Eva : „Paní učitelko, Radek polyká pravítko.“

Paní učitelka : „Máte nějaký zasedací pořádek?“

Roman : „Ve třídnicí, pokud ho Jožka nesežral.“

Paní učitelka : „Romane, co tam děláš? Morseovku pro nějakého vrabca?“

Paní učitelka : „Vrčíte jak nakřáplý hrnec.“

Paní učitelka : „Mirko, co na mě hledíš jedním okem jak Jan Žižka?“

Paní učitelka : „Řekněte zápornou větu v předpřítomném čase.“

Denisa : „I like cola.“

OKÉNKO 1. STUPNĚ

V uplynulém období se děti 1. stupně naší školy vydováděly v celé řadě nejen sportovních soutěží. Okénko je pootevřené, takže můžeme nakouknout, jak to dopadlo.

O PINGPONGOVÉHO KRÁLE

Do soutěže se přihlásilo celkem 36 kluků a holek. Los je rozdělil do čtyř skupin a pavoučí systém turnaje určil čtyři finalisty. Ti si to potom rozdali o pingpongového krále mezi sebou.

STUPNĚ VÍTĚZŮ:

1. Vít Švestka (5.B), 2. Dominik Mikulášek (5.A), 3. Patrik Varga (5.A)

*Já, matematický klokan, vydávám
OSVĚDČENÍ*

nejlepším řešitelům v mezinárodní matematické soutěži:

1. Jaromír Zavřel, 4.A - 110 b.

2. Nikola Fojtíková, V.A - 75 b.

3. Vojtěch Urbánek, V.A - 70 b.

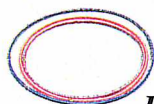
MC DONALD'S CUP

Tak se jmenuje tradiční fotbalové klání dětí na 1. stupni ZŠ. Po úspěchu mladších (1. - 3. třída) v okrskovém finále v Uherském Brodě nás toto družstvo reprezentovalo v okresním finále, které se uskutečnilo na ligovém stadionu 1. FC Slovácko v Uherském Hradišti. Ani tam se kluci neztratili a po smolném utkání o postup do semifinále si vybojovali solidní 6. místo. Reprezentovali nás Tomáš Vavrečka, Bohumil Gregovský, Jindřich Koželuha, Martin Machala, Pavel Machala, Jakub Varous, Libor Gregovský, Martin Jančářík, Dominik Slaviček, Tomáš Stašek, Adam Šoltys, Andrea Baierová, Juraj Liška a Patrik Martinec.

KROUŽÍME - SKÁČEME

Víte, děti, kdo na 1. stupni nejlíp zmákně kruh a švihadlo? My, kteří jsme byli svědky soutěže paní učitelky Hankové, to víme. Jsou to:

Kamila Šimoníková, 4.A, Pavla Berčíková, 5.A, Nela Kuchařová, 5.B

Pavla Berčíková, 5.A, Kateřina Slabiňáková, 5.A, Kateřina Dynková, 4.B

O NEJLEPŠÍHO ŠPLHOUNKA

Silné ruce, hbité tělo, v tělocvičně „makej“ znělo !!! 49 ještěrek dohromady zdolalo přesně 392 metrů . . .

3. třída

– holky: 1. *Michaela Nezhybová, 3.A (8,24 s)*
2. *Veronika Trčková, 3.A (8,86 s)*
3. *Klára Škodová, 3.A (8,87 s)*

– kluci: 1. *Tomáš Stašek, 3.A (5,77 s)*
2. *Martin Jančařík, 3.A (7,31 s)*
3. *Dominik Slaviček, 3.A (7,49 s)*

4. třída

– holky: 1. *Kateřina Bartošíková, 4.A (5,06 s)*
2. *Kateřina Dynková, 4.B (6,41 s)*
3. *Valerie Staňová, 4.B (7,70 s)*

– kluci: 1. *Michal Mikeska, 4.B (5,56 s)*
2. *Jan Gabriel, 4.A (7,04 s)*
3. *Ondřej Maštaliř, 4.A (7,64 s)*

5. třída

– holky: 1. *Barbora Kelišková, 5.B (4,96 s)*
2. *Nela Kuchařová, 5.B (6,38 s)*
3. *Julie Uchytílová, 5.B (7,56 s)*

– kluci: 1. *Vít Švestka, 5.B (4,70 s)*
2. *Dominik Michalec (5,88 s)*
3. *Petr Gago, 5.A (5,88 s) - rozhodl druhý šplh*

SUPERSTÁR

Kvalitní bezdrátová aparatura, natřískaná malá tělocvična, ostražitě uši zkušené poroty a hlavně celá řada velmi příjemných hlásků spolu vytvořily parádní soutěž pro zpěvačky nižšího stupně. Bylo dohodnuto, že žáci 3. až 5. ročníku budou soutěžit spolu v jedné kategorii. Porota neměla lehkou práci a rozhodovaly maličkosti. Nejlibozvučnější hrdélka měly:

1. *Kamila Šimoníková, 4.A*
2. *Jitka Řiháková a Andrea Baierová, obě 3.A*
3. *Karolína Pešková, 4.B a Filip Berčík, 3.A*

Kamča Šimoníková navíc získala i **diváckou cenu**.

Gratulujeme nejen malé superhvězdě Kamile, ale i všem, které zpívání baví. Protože kdo zpívá, ten se nemračí.

JAGA OXYGEN CUP

Florbal je mezi dětmi značně populární, a tak není divu, že se do jeho celostátního zápolení přihlásilo téměř 600 škol. Naše škola uspěla ve snaze uspořádat okresní kolo, do kterého bylo zařazeno sedm chlapeckých a tři dívčí týmy. Náš tým tvořili nejlepší florbalisti školního turnaje **O florbalové borce** a v silné konkurenci obsadili **6. místo** v okrese. Mezi mantinely míček proháněli *Martin Jančařík, Dominik Slavíček, Jiří Dynka, Patrik Martinec, Robert Dubovský, Josef Gazík, Ondřej Maštaliř, Michal Mikeska, Petr Gago, Martin Hřib, Vojtěch Kramár, Dominik Mikulášek, Filip Páral, Tomáš Rapant a Patrik Varga.*

O NEJVĚTŠÍ RANAŘE

Turnaj ve vybíjené ukázal, že na 50 *čtvrťáků a pátáků* dobře ví, co s míčem. Soutěžilo se systémem každý s každým a třídy reprezentovala smíšená družstva. Jako nejlepší tým se ukázali chlapi a děvčata z **5.A**, kteří nenašli ani jednoho přemohitele.

POŘADÍ:

1.	5.A	28 : 12	6 b.
2.	5.B	29 : 19	4
3.	4.A	17 : 22	2
4.	4.B	11 : 32	0

Výběr nejlepších ranařů a ranařek nás pak reprezentoval v okresním finále, jež neslo název **Preventan Cup**. Hrál se v naší hale a dětem se dařilo. Děvčata (*Vítková Sára, Staňová Valerie, Berčíková Pavlína, Kramárová Beáta, Peřestá Veronika, Slabiňáková Kateřina, Gabrhelová Monika, Kelíšková Barbora, Kuchařová Nela, Petrášová Kristýna, Šopíková Dita a Uchytlová Julie*) vybojovala **2. místo**, když finále s Nivnicí bylo až do úplného závěru otevřené a při troše štěstí jsme se z postupu do krajského finále mohli radovat my.

Kluci (*Gabhel Jan, Gago Petr, Horalík Tomáš, Kramár Vojtěch, Michalec Dominik, Mikeska Michal, Polášek Viktor, Rapant Tomáš, Ševčík Ondřej, Švestka Vít, Valášek Patrik a Varga Patrik*) skončili na **4. místě**, když v boji o bronz těsně nestačili na ZŠ Újezdec.

BRAŇÁK

Při příležitosti Dne dětí si třídní učitelé 3. - 5. ročníku společně s vychovatelkami družiny připravili pro své žáky braňák, tentokrát v duchu olympijského zápolení. Kromě běhu v terénu si téměř 120 dětí muselo poradit i s kvízovými otázkami. Zde je přehled nejúspěšnějších hlídek:

Happy Monkeys, 5.A
Skulls, 5.A
Angry two, 5.A

Fantaspětka, 4.A
Čuňata, 4.B
Raft'aniky, 4.A

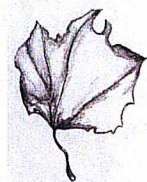

Dršňačky SOS, 3.A
Vražedný talent, 3.A
Borečci, 3.A

BARVY PODZIMU

Ve výtvarné soutěži malovalo 23 šikovných malých malířů. Paní učitelka vybrala společně téma a taky techniku kreslení. Zkušená porota pak musela mezi řadou opravdu hezkých prací vybrat ty nejlepší. A jak to všechno dopadlo?

1. místo:

Kateřina SLABIŇÁKOVÁ, 5.A

2. místo:

Nikola FOJTÍKOVÁ, 5.A

Jan GABRHEL, 4.A

Terezie OGRODNÍKOVÁ, 3.A

3. místo:

Monika GABRHELOVÁ, 5.B

Natálie NOVOTNÁ, 4.B

Veronika TRČKOVÁ, 3.A

ČERTOVSKÝ PĚTIBOJ

Každou třídu reprezentovala dvojice **čertík a čertice**. V pěti sportovních disciplínách (*1 minuta skok přes švihadlo, florbalový slalom, obratnostní dráha se šplhem, 1 minuta přihrávka trčením obouruč a "trakačová" slalomová dráha*) si vyzkoušely, že to čertíci nemají vůbec jednoduché. Nejlepšími pekelníky byli na slavnostním setkání vyhlášeni **Petr Gago a Veronika Peřestá** ze třídy 5.A, dále se čertili **Vít Švestka a Barbora Kelišková** z 5.B, **Martin Jančařík a Michaela Nezhybová** ze 3.A, **Robert Dubovský a Kristýna Špačková** ze 4.A a **Viktor Polášek a Valerie Staňová** ze 4.B.

SUDOKU

V Uherském Hradišti se uskutečnilo okresní finále populární matematicko-logické soutěže, ve které jsme měli několik železek v ohni. Ze školního finále děti odjízděly napjaté a zvědavé, jak to dopadne. A nedopadlo to vůbec zle. Mezi pátáky se stala **okresní šampionkou Nikola Fojtíková** z 5.A, pomyslné bronzové medaile si přivezli **Jaromír Zavřel** ze 4.A a **Andrea Baierová** ze 3.A.

		1		4		9	
	4			2	5		1
3			7		2		8
5		2					7
			3				
2				1			6
6	7		2				9
1	5	8			6		
	2		6	5			

N
K
B
S
T
O

7	1			6		8	4
9	3			7			
5				2			
		4				7	2
	9					5	
8	7			1			
			7				3
			4			2	1
4	6	2				9	5

N
K
B
S
T
O

2		3	7					1
6	9			8				
		1	2					8
	6		9	7				
	7							6
				4	8			1
	5				7	8		
				6			5	7
3					4	6		2

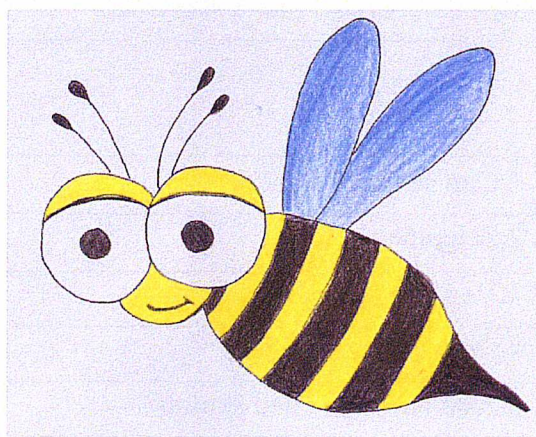
Něco velmi starého: čísla

Kdo začal první počítat? To kdybychom věděli! Nejspíš někdo, kdo se chtěl vychloubat, kolik zabil za den lvů, nebo nějaká maminka, které na otázku „Kolik máte dětí, paní?“ připadala odpověď „nevím“ málo něžná, nebo nějaké dítě, které se snažilo tvrdit, že nejméně pět z těch krásných kamínků patří jemu a ne jeho bratříčkovi.

Ať už je pravdivý kterýkoliv z příběhů, s jistotou víme, že se to stalo nejméně před několika tisíci lety.

Problém na celá staletí

Umět zapsat velmi velká čísla bylo užitečné pro generály, aby mohli spočítat, kolik mužů pošlou do bitvy, ale nebylo jim to k ničemu, když si měli například rozdělit borůvkový koláč! Problémy (a nejen ty matematické) vznikaly, když bylo věcí málo – jak například rozdělit jeden jediný koláč mezi mnoho osob: žádný z generálů by se svého kousku nechtěl vzdát.

Spadlo pod lavici

(Z knihy Intimníček od Šárky Junkové)

Marie Terezie nežila, ona panovala!

Těleso ponořené do kapaliny se prostě brání, aby se neutopilo.

Praotec Čech vstoupil na horu Říp, což bych mu klidně odpustila, ale potom mi vlezl do učebnice dějepisu.

V přírodopise: Téma Člověk

„Honzu, jestlipak víš, že oproti našim předkům jsme vyšší. Každý pátý Čech měří více než 180 cm...“

„Vím, a dokonce z praxe. Pokaždé sedí přede mnou v kině.“

Učitel vzal třídu na hodinu přírodopisu do lesa. Měli poznávat řasy na kmeni stromu. Najednou jim ukázal na strom, kde byla ohlodaná kůra.

„Kdo to udělal?“ zeptal se.

„To my ne, to určitě áčko.“

Matematika: Když se X rovná nule, tak jsme to všechno počítali úplně zbytečně.

Mezi ryby řadíme štiky a mezi paryby...paštiky.

Stromy na svahu slouží...hlavně pro lyžaře.

Ve škole: „Co čteš pod tou lavicí?“ „To by vás paní učitelko opravdu nezajímalo.“

Na třídní schůzce: „Váš syn je šikovný, má takovou zdravou žízeň po vědění. Po kom to zdědil?“ „To vědění po mně a žízeň zřejmě po otci.“

1. Jméno Šebrleho (křestní)										
2. Česká rychlobruslařka										
3. Skok do										
4. Hrazda, koza, přemet - sp. odvětví										
5. Kř. jméno našeho nej. brankáře										
6. 1000m, 60m, skok, hod - sp. odvětví										
7. Basebalová										
8. Hod (čím) ...										
9. Kř. jméno nej. oštěpaře										

1.)Který český atlet na olympiádě v Helsinkách vyhrál 5km,10km i maratón?									
2.)Jak se jmenuje český zástupce v běhu na lyžích?									
3.)Český kánoista?									
4.)Který český fotbalista seděl na začátku eura na lavičce?									
5.)Olympijská vítězka v běhu na lyžích?									
6.)Co se snaží dát fotbalista?									

Vtipy

Pane Bože, proč jsi mou ženu učinil tak krásnou?

Abys ji miloval.

A proč jsi ji učinil tak blbou?

Aby ona milovala tebe.

U lékaře

Pane doktore, mám takový problém. Slyším kolem sebe hlasy, ale nikoho nevidím.

A kdy se vám to stává?

Když telefonuji.

Děvečka pere u vody prádlo. Tu na ni spadne kámen.

Dědek a babka říkají: „Ten vodní kámen nám zase rozbil pračku.“

Pepíčku, jak to, že jsi dostal pětku z dějepisu?

Za to může Alexandr Veliký.

Tak si najdi jiné kamarády.

Co udělá blondýnka, když má chuť na marmeládu?

Oloupe si koblíhu.

Paní učitelka se ptá dětí: „Kdo si myslí, že je hloupý, ať se postaví.“ Po chvíli se postaví Pepíček a paní učitelka se ptá: „Pepíčku, proč si myslíš, že jsi hloupý?“ Pepíček řekne: „Já si to nemyslím, jen jsem vás nechtěl nechat stát samotnou.“

Tři slepice hrají schovku. Jedna se schová do kurníku a druhá do šopy. Třetí ji jde hledat, zakopne a řekne: „Kurník, šopa!“ Dvě slepice vylezou a říkají: „To neplatí, ty jsi podváděla!“

Jde bača a ptá se kolemjdoucího: „Kde se tady páli slivovice?“

„Vidíš ten kostel? Tak kromě něj všude.“

